

ÎNCHEIERE

31 iulie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ion Iacob, reprezentat de avocatul Ana Leșan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Iacob împotriva Agenției Servicii Publice privind anularea ordinului și restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, compensarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 01 martie 2018, Ion Iacob prin intermediul avocatului Ana Leșan, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Servicii Publice privind anularea ordinului și restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului individual de muncă nr. 7308 din 17 noiembrie 2014, încheiat cu ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru”, a fost angajat în calitate de inspector superior în secția înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or.Criuleni al Subdiviziunilor teritoriale al Direcției Înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto.

A susținut că la 30 martie 2017, a fost încheiat acordul suplimentar nr. 435/17 la contractul individual de muncă din 17 noiembrie 2014, prin care au fost efectuate modificări la funcția deținută și anume expert al secției de înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or.Criuleni a Departamentului identificare, înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto.

A afirmat că la 06 iulie 2017, a fost încheiat acordul suplimentar la contractul individual de muncă din 17 noiembrie 2014, prin care au fost efectuate modificări la contractul individual de muncă, Ion Iacob fiind transferat în calitate de Șef-

adjunct al Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or.Criuleni a Departamentului identificare, înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto.

A indicat că la 23 august 2017, a fost încheiat acordul suplimentar la contractul individual de muncă din 17 noiembrie 2014, au fost efectuate modificări la contractul individual de muncă, prin care Ion Iacub a fost transferat în calitate de Șef-adjunct al Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or. Criuleni a Departamentului identificare, înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto.

A menționat că la 05 decembrie 2017, a fost emis ordinul Agenției Servicii Publice nr. 26sc cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, muștrare, Șefului-adjunct al Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or.Criuleni a Departamentului identificare, înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, Ion Iacub, pentru atitudine iresponsabilă față de obligațiunile de serviciu în procesul de examinare a persoanelor pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule din categoria „B”, proba practică, încălcarea circularei nr.03/4010 din 04 iulie 2016 a Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto.

La 12 decembrie 2017 prin ordinul nr.28sc a fost abrogat ordinul Agenției Servicii Publice nr.26sc din 05 decembrie 2017 în partea aplicării sancțiunii disciplinare Șefului-adjunct al Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto, Ion Iacub, în legătură cu faptul că acesta se afla în concediu începând cu data de 01 decembrie 2017 până la 05 decembrie 2017.

La 13 decembrie 2017, a fost emis ordinul Agenției Servicii Publice nr.29sc cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, muștrare, Șefului-adjunct al Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or.Criuleni a Departamentului identificare, înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, Ion Iacub, pentru atitudine iresponsabilă față de obligațiunile de serviciu în procesul de examinare a persoanelor pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule din categoria „B”, proba practică, încălcarea circulației nr. 03/4010 din 04 iulie 2016 a Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto.

La data de 28 decembrie 2017, a fost emis ordinul Agenției Servicii Publice nr. 37sc prin care, pentru atitudine iresponsabilă față de obligațiunile de serviciu manifestate prin nerespectarea procesului de alimentare cu combustibil a vehiculelor distribuite la SÎT și CCA or.Criuleni, precum și a procesului de examinare a candidaților pentru obținerea permiselor de conducere, Ion Iacub a fost concediat din serviciu în baza art.86 alin. (1) lit. g) Codul muncii (încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar).

A menționat că conform certificatului medical seria 01 nr. 2609350, Ion Iacub în perioada 20 decembrie 2017 până la 31 decembrie 2017, s-a aflat la tratament staționar, iar până la data de 02 ianuarie 2018, la tratament ambulatoriu.

Consideră că ordinul de concediere a lui Ion Iacub din funcția de Șef-adjunct al Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or.Criuleni a Departamentului identificare, înmatriculare a mijloacelor de

transport și calificare a conducătorilor auto, a fost emis la data de 28 decembrie 2017, adică în timpul când Ion Iacub se afla în concediu medical, până la data de 02 ianuarie 2018, fapt confirmat prin certificatul medical seria 01 nr. 2609350, eliberat de IMSP Criuleni.

A precizat că Ion Iacub a fost concediat nelegitim de la lucru, iar ordinul de concediere nr. 37 sc din 28 decembrie 2017 urmează a fi anulat, cu restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral cauzat în urma concedierii ilegale.

A invocat că angajatorul este în drept să desfacă la inițiativa sa contractul de muncă, în cazul când salariatul după aplicarea sancțiunii disciplinare pentru încălcarea disciplinei de muncă a mai comis încălcări pentru care urmează a fi sancționat. Astfel, nu se admite aplicarea a două sancțiuni disciplinare pentru una și aceeași abatere disciplinară.

A susținut că prin ordinul Agenției Servicii Publice nr. 29sc din 13 decembrie 2017, Ion Iacub a fost sancționat disciplinar cu mustrare pentru atitudine iresponsabilă față de obligațiunile de serviciu în procesul de examinare a persoanelor pentru obținerea dreptului de conduce vehicule din categoria „B”, proba practică, încălcarea circularei nr.03/4010 din 04 iulie 2016 a departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto.

Iar, prin ordinul IP „Agenția Servicii Publice” din 28 decembrie 2017 nr. 37 sc, Ion Iacub a fost concediat din serviciu pentru nerespectarea procesului de examinare a candidaților pentru obținerea permiselor de conducere.

Prin urmare, sancțiunea disciplinară — concedierea în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, aplicată lui Ion Iacub prin ordinul nr. 37sc din 28 decembrie 2017, a avut loc pentru încălcările disciplinare pentru care acesta a fost deja sancționat cu mustrare prin ordinul nr. 29 sc din 13 decembrie 2017.

Astfel, consideră că ordinele contestate au fost emise de către Agenția Servicii Publice cu încălcarea prevederilor legale, deoarece în ordin sunt enumerate o parte din motivele pentru care se admite concedierea, adică desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată, fără a fi indicate temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii reclamantului Ion Iacub.

A afirmat că la data de 28 decembrie 2017, Agenția Servicii Publice a emis ordinul nr. 37sc privind concedierea salariatului Ion Iacub pentru că în perioada septembrie 2017 - octombrie 2017, nu a respectat procesul de alimentare cu combustibil a vehiculelor distribuite la SÎT și CCA Criuleni, ordinul de concediere fiind emis cu încălcarea prevederilor art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, deoarece abaterea care a fost pusă la baza acestuia nu este o încălcare repetată și ulterioară ultimei abateri disciplinare sancționate cu mustrare la 13 decembrie 2017, pentru atitudine iresponsabilă față de obligațiunile de serviciu în procesul de examinare a persoanelor pentru obținerea dreptului de conduce vehicule din categoria „B”, proba practică, încălcarea circularei nr. 03/4010 din 04 iulie 2016 a departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto.

A indicat că nerespectarea de către Ion Iacub a procesului de alimentare cu combustibil a vehiculelor distribuite la SÎT și CCA Criuleni, invocată de către

Agenția Servicii Publice, a avut loc în perioada septembrie 2017- octombrie 2017, iar iresponsabilitatea lui Ion Iacob invocată de către Agenția Servicii Publice față de obligațiunile de serviciu în procesul de examinare a persoanelor pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule din categoria „B”, este pentru luna octombrie 2017. Prin urmare, articolul 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, pus la baza emiterii ordinului de concediere nr. 37sc din 28 decembrie 2017, nu putea fi aplicat la caz, întrucât nu este demonstrată încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare.

A menționat că pentru aplicarea prevederilor art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, este necesar ca salariatul să fi săvârșit o abatere gravă, iar gravitatea abaterii salariatului rezultă din consecințele ei asupra activității unității, pericolozitatea socială a faptei, trebuind să fie apreciată în funcție de împrejurările concrete în care s-a săvârșit și consecințele pe care le-a produs.

A comunicat că ordinul de concediere nu conține temeiurile de fapt și de drept ale sancțiunii disciplinare.

Astfel, deoarece Ion Iacob a fost concediat nelegitim, acesta urmează să fie despăgubit pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

Cu referire la încasarea prejudiciului moral, a menționat că Ion Iacob, ca urmare a concedierii, a rămas fără serviciu, ce i-a creat incomodități, suferințe psihice, considerând rezonabil și echitabil de a încasa de la Agenția Servicii Publice a compensației pentru prejudiciul moral, egală cu cuantumul a trei salarii lunare, în mărime de 54 333,87 de lei.

La 04 iunie 2018, reclamantul a depus o cerere de concretizare a cerințelor și temeiurilor din acțiune (f.d. 128-134 vol.1).

În motivarea cererii depuse a invocat că la data de 19 octombrie 2017, șefului Direcției securitate, a solicitat copiile autentificate ale proceselor - verbale de examinare în vederea obținerii dreptului de a conduce vehicule din cadrul SÎT CCA Orhei și SÎT CA Criuleni, pentru octombrie 2017, care i-au fost prezentate la data de 27 octombrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea nr. 03/1045.

La data de 06 noiembrie 2017, inspectorul superior - revizor Anatoliei Mircea, prin nota de serviciu a adus la cunoștință șefului Direcției securitate, Evghenii Zubic, că la data de 04 octombrie 2017, inspectorul SÎT și CCA or. Criuleni, Alexandru Bostan a efectuat examinarea la proba practică cu automobilul auto, care nu este dotat cu dispozitiv de înregistrare audio - video.

La data de 08 noiembrie 2017, șeful Direcției securitate, prin nota informativă nr. 08/187, a considerat oportună inițierea anchetei de serviciu pentru aprecierea acțiunilor membrilor comisiei de examinare pentru obținerea permisului de conducere la SÎT CCA Criuleni.

A precizat că prin încheiere aprobată la data de 05 decembrie 2017 de către directorul Agenției Servicii Publice, Serghei Railean, s-a propus pentru atitudine iresponsabilă față de obligațiunile de serviciu în procesul de examinare a persoanelor pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule din categoria „B”, proba practică, încălcarea circularei nr.03/4010 din 04 iulie 2016 a departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, de aplicat sancțiune disciplinară, muștrare, lui Ion Iacob.

A invocat, că șeful Direcției securitate, la data de 19 octombrie 2017, a solicitat, iar la data de 27 octombrie 2017, a recepționat procesele - verbale de

examinare în vederea obținerii dreptului de a conduce vehicule din cadrul SÎT CCA Orhei și SÎT CA Criuleni, pentru luna octombrie 2017, fapt ce se prezumă, că ancheta de serviciu a fost inițiată la data de 19 octombrie 2017.

A susținut că ordinul de sancționare a fost emis la data de 13 decembrie 2017, și astfel angajatorul a depășit termenul legal de o lună de desfășurare a anchetei de serviciu, instituit la art. 208 alin. (2) și art. 209 din Codul muncii.

A afirmat că angajatorul nu a adus la cunoștință salariatului circulara nr. 4010 din 04 iulie 2016 și astfel aceasta nu îi este opozabilă lui Ion Iacob.

La data de 23 ianuarie 2018, Agenția Servicii Publice a emis ordinul nr. 8 sc prin care s-a modificat data emiterii ordinului Agenției Servicii Publice nr. 37 sc din 28 decembrie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare șefului adjunct al SIT și CCA or. Criuleni, Ion Iacob, considerându-se concediat șeful adjunct al SÎT și CCA or. Criuleni, a Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare auto, Ion Iacob din serviciu, începând cu data 03 ianuarie 2018.

A menționat că cu ordinul din 23 ianuarie 2018, Ion Iacob a făcut cunoștință la data de 28 mai 2018, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Ana Leșan, când a ridicat referința prezentată de către Agenția Servicii Publice.

A comunicat că la data de 25 octombrie 2017, șeful Direcției securitate a solicitat fișele de alimentare cu combustibil din septembrie și octombrie 2017, pentru autoturismul de model xxxxx și autobusul de model xxxxxxxx, aflate în gestiunea SÎT și CCA Criuleni, care i-au fost prezentate la data de 30 octombrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea nr. 09/693.

Prin nota informativă din 23 noiembrie 2017 nr. 08/233, întocmită de Direcția securitate, s-a considerat oportună inițierea anchetei de serviciu pentru aprecierea angajaților vizați, în care s-a indicat că în urma examinării înregistrărilor video extrase din dispozitivul audio - video, instalat în automobilul special pentru documentarea procesului de examinare la proba practică a candidaților pentru obținerea permiselor de conducere categoria „B” cu xxxxxxxx, distribuit SÎT și CCA Criuleni pe luna octombrie curent, a fost stabilit că alimentarea cu combustibil a autoturismelor nominalizate, se efectua la SAC „Petromol”, amplasată or. Criuleni, cu achitarea în numerar.

Prin încheierea din 26 decembrie 2017 cu privire la examinarea circumstanțelor de executare necorespunzătoare a obligațiilor funcționale și anume atitudinea iresponsabilă față de obligațiunile de serviciu manifestate prin nerespectarea procesului de alimentare cu combustibil a vehiculelor distribuite la SÎT și CCA or. Criuleni, de către șeful - adjunct al SÎT și CCA or. Criuleni, Ion Iacob, s-a propus concedierea acestuia în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii.

A specificat că șeful Direcției securitate, la data de 25 octombrie 2017 a solicitat, iar la data de 30 octombrie 2017, a recepționat fișele de alimentare cu combustibil din septembrie și octombrie 2017, pentru autoturismul de model xxxxxx cu nr. înmatriculare xxxxxx și autobusul de model xxxxxxxx, aflate în gestiunea SÎT și CCA Criuleni, fapt ce prezumă că ancheta de serviciu a fost inițiată la data de 25 octombrie 2017.

A precizat că conform ordinului de sancționare, ancheta de serviciu a fost inițiată în vederea verificării circumstanțelor de executare necorespunzătoare a

obligațiilor funcționale de către Ion Iacob, pentru luna septembrie - octombrie 2017, astfel, abaterea disciplinară care se invocă de către pârât a avut loc până la data de 31 octombrie 2017, perioadă supusă odată controlului. Or, prin nota informativă din 08 noiembrie 2017, s-a dispus inițierea anchetei de serviciu pentru luna octombrie 2017 în vederea verificării procesului de examinare pentru obținerea permiselor de conducere.

A susținut că ordinul cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, prin care Ion Iacob a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, a fost emis cu încălcarea termenului de o lună prevăzut de legislație pentru aplicarea sancțiunii disciplinare.

Totodată, pentru aceeași perioadă - octombrie 2017, la o diferență de o lună, au fost aplicate două sancțiuni diferite.

A afirmat că conform foilor de parcurs, abateri sau stocuri ireale de combustibil nu sunt, ceea ce confirmă că combustibilul, conform evidenței ținute de Direcția asigurare infrastructură și logistică, corespunde normei legale și distanței parcurse de autovehiculele în cauză, iar careva prejudicii nu au fost cauzate pârâtului.

A indicat că conform referinței prezentate de Agenția Servicii Publice, salariul mediu al lui Ion Iacob constituia suma de 12074,15 de lei, iar salariu mediu pentru o zi calendaristică constituia suma de 410, 68 de lei.

A menționat că pe parcursul unei perioade mari, Ion Iacob, având la întreținere trei copii minori, a rămas fără serviciu, ce i-a creat incomodități, suferințe psihice.

A solicitat Ion Iacob, în urma concretizării pretențiilor din acțiune, anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr. 29sc din 13 decembrie 2017, prin care s-a dispus aplicarea față de Ion Iacob a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare; anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr. 37sc din 28 decembrie 2017, prin care s-a dispus aplicarea față de Ion Iacob a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere; anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr. 8sc din 23 ianuarie 2018, prin care s-a modificat data emiterii ordinului IP „Agenția Servicii Publice” nr. 37sc din 28 decembrie 2017 cu privire la aplicarea sancțiuni disciplinare șefului adjunct al SÎT și CCA or.Criuleni, Ion Iacob, considerându-se concediat șeful adjunct al SÎT și CCA or.Criuleni, a Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare auto, Ion Iacob din serviciu, începând cu data 03 ianuarie 2018, cu restabilirea reclamantului în funcția anterior ocupată; încasarea din contul Agenției Servicii Publice în beneficiul lui Ion Iacob a salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, începând cu ziua ce succede data concedierii 03 ianuarie 2018, până la data de emiterii hotărârii judecătorești - în sumă de 100 616,60 de lei, suma de 36 222,45 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin concediere ilegală și cheltuielile de judecată suportate pentru asistență juridică în mărime de 8000 de lei (f.d.124-130 vol. II).

Prin hotărârea din 24 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a anulat ordinul Agenției Servicii Publice nr.29 din 13 decembrie 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare lui Ion Iacob și ordinul nr.37 din 28 decembrie 2017, cu dispunerea restabilirii la locul de muncă precedent al ultimului.

S-a obligat Agenția Servicii Publice să achite salariul pentru lipsa forțată la

locul de muncă.

S-a încasat din contul Agenției Servicii Publice în beneficiul lui Ion Iacob suma de 7500 de lei cu titlu de prejudiciul moral pentru concedierea ilegală.

În rest cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral, s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Agenția Servicii Publice în beneficiul lui Ion Iacob cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 3000 de lei pentru achitarea serviciilor de asistență juridică.

Prin decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Ana Leșan în interesele lui Ion Iacob.

S-a admis apelul declarat de Agenția Servicii Publice.

S-a casat hotărârea din 24 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Iacob împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la anularea ordinului și restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care: s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Iacob împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la anularea ordinului și restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a constatat că din înscrisurile administrate în cauză, rezultă executarea necorespunzătoare a obligațiilor funcționale de către salariatul Ion Iacob.

Analizând ordinul Agenției Servicii Publice nr. 29sc din 13 decembrie 2017, prin care s-a dispus aplicarea față de Ion Iacob a sancțiunii disciplinare sub formă de „mustrare”, s-a constatat că acesta corespunde prevederilor art. 210 Codul muncii și prin urmare, este neîntemeiat raționamentul primei instanțe cu privire la necesitatea anulării acestuia.

A reținut că în cuprinsul ordinului contestat, Agenția Servicii Publice, a descris detaliat temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii (examinarea pentru obținerea permiselor de conducere de categoria „B” s-a petrecut cu automobilul școlii auto, care nu era dotat cu dispozitiv de înregistrare audio-video, fiind încălcate prevederile circularei nr.03/4010 din 04 iulie 2016 a Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, pct.2.2 lit.a), j) și q) din Regulamentul intern al Agenției Servicii Publice aprobat prin ordinul nr.111 din 12 octombrie 2017 și pct. 3.16 și 5.1 din fișa de post) și a indicat modul în care ordinul privind aplicarea sancțiunii poate fi contestat - în instanța de judecată competentă, conform prevederilor art.355 al Codului muncii.

A stabilit faptul că circulara nr.03/4010 din 04 iulie 2016, a fost transmisă SÎT CCA Criuleni, conform borderoului nr.60, Secția transporturi securizate a ÎS „CRIS „Registru”, prin intermediul curierului special, la data de 05 iulie 2016 (f.d. 164 vol.1). La fel, faptul cunoașterii conținutului circularei nr.03/4010 din 04 iulie 2016 a Agenției Servicii Publice, rezultă și din conținutul explicației date de Ion Iacob la data de 21 noiembrie 2017, potrivit căreia acesta, din cauza volumului mare de lucru, nu a reușit să coordoneze cu șeful DCCA folosirea mijlocului de

transport al școlii auto (f.d.160 vcl.1).

A reținut că angajatorul Agenția Servicii Publice, în persoana directorului, a fost informat despre abaterea comisă de Ion Iacob, la data de 09 noiembrie 2017 prin nota de serviciu a șefului Direcției securitate (f.d.149- 156 vol.1). Respectând ordinea prevăzută de art.208 Codul muncii, angajatorul a solicitat o explicație în formă scrisă de la salariat, care a fost prezentată de către acesta la data de 27 noiembrie 2017 (f.d. 160 vol.1). În legătură cu faptul aflării salariatului în concediu, ordinul nr.26 sc din 05 decembrie 2017, privind aplicarea sancțiunii disciplinare - mustrare, salariatului Ion Iacob, a fost abrogat prin ordinul Agenției Servicii Publice nr.28 sc din 12 decembrie 2017 (f.d.17). Astfel, prin ordinul nr.29sc din 13 decembrie 2017, după revenirea din concediu a salariatului, angajatorul l-a sancționat disciplinar cu mustrare, respectând termenul prevăzut la art.209 alin. (2) Codul muncii, care stabilește expres că sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua comiterii abaterii disciplinare.

La caz, abaterea disciplinară a fost comisă de Ion Iacob în luna octombrie 2017, acesta fiind sancționat la data de 12 decembrie 2017. Astfel, se atestă respectarea prevederilor legale de către angajator la emiterea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare - mustrarea, față de salariatul Ion Iacob.

La fel, analizând prin prisma normelor de drept, ordinul Agenției Servicii Publice nr. 37sc din 28 decembrie 2017, prin care s-a dispus aplicarea față de Ion Iacob a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, Colegiul civil a constatat că acesta corespunde prevederilor statuate în art. 210 Codul muncii și prin urmare, este neîntemeiat raționamentul primei instanțe cu privire la necesitatea anulării acestuia.

Astfel, instanța de apel a reținut că în cuprinsul ordinului contestat, Agenția Servicii Publice, a descris detaliat temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii (nerespectarea procesului de alimentare cu combustibil a vehiculelor distribuite la SÎT CCA Criuleni și a procesului de examinare a candidaților pentru obținerea permiselor de conducere, încălcând prevederilor pct.3.1, 3.4 și 4.2 din ordinul ÎS „CRIS „Registru” nr.395 din 09 septembrie 2015 „Cu privire la punerea în aplicare a Regulamentului cu privire la conflictul de interese”, pct. 2.2 lit.a) din Regulamentul intern al Agenției Servicii Publice, aprobat prin ordinul nr. 111 din 12 octombrie 2017, pct.3.19 din fișa de post, luând în considerație că anterior angajatul a fost deja sancționat disciplinar cu mustrare, prin ordinul Agenției Servicii Publice nr. 29 sc din 13 decembrie 2017) și a indicat modul în care ordinul privind aplicarea sancțiunii poate fi contestat - în instanța de judecată competentă, conform prevederilor art.355 al Codului muncii. Astfel, este neîntemeiat argumentul apelantului Ion Iacob, precum că angajatorul, la emiterea ordinului dat nu a respectat prevederile art. 210 Codul muncii, nefiind indicate circumstanțele de drept și de fapt ale aplicării sancțiunii, termenul și modul de aplicare a sancțiunii disciplinare.

A reținut că ordinul enunțat, a fost emis în temeiul art. 86 alin. (1) lit.g) Codul muncii. La caz sunt întrunite condițiile necesare în vederea aplicării prevederilor art. 86 alin. (1) lit.g) Codul muncii și concedierii salariatului Ion Iacob, întrucât acesta a încălcat repetat, pe parcursul unui an, obligațiile de muncă, fiind anterior sancționat disciplinar, la data de 13 decembrie 2017, cu mustrare.

A reiterat că angajatorul Agenția Servicii Publice, în persoana directorului, a

fost informat despre abaterea comisă de Ion Lacub, la data de 23 noiembrie 2017 prin nota de serviciu a șefului Direcției securitate (f.d.75-86 vol.1).

Respectând ordinea prevăzută de art.208 Codul muncii, angajatorul a solicitat o explicație în formă scrisă de la salariat, care a fost prezentată de către acesta (f.d. 91 vol.1).

Prin ordinul nr. 37sc din 28 decembrie 2017, după terminarea anchetei de serviciu, angajatorul l-a sancționat disciplinar cu concedierea, respectând termenul prevăzut la art.209 alin. (2) Codul muncii, care stabilește expres că sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua comiterii abaterii disciplinare.

La caz, abaterea disciplinară a fost comisă de Ion Iacub în lunile septembrie-octombrie 2017, acesta fiind sancționat la data de 28 decembrie 2017, cu modificările ulterioare din 23 ianuarie 2018. Astfel, se atestă respectarea prevederilor legale de către angajator la emiterea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare - concedierea, față de salariatul Ion Iacub.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că ordinul Agenției Servicii Publice nr. 8sc din 23 ianuarie 2018, prin care s-a modificat data emiterii ordinului Agenției Servicii Publice nr. 37sc din 28 decembrie 2017, contestat de către reclamantul-apelant Ion Iacub, a fost emis cu respectarea prevederilor legale. Or, după emiterea ordinului nr. 37sc din 28 decembrie 2017, s-a constatat că salariatul, în perioada emiterii ordinului dat, s-a aflat în concediu medical, iar potrivit art. 86 alin. (2) Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării acestuia în concediu medical.

Prin urmare, în aceste condiții, Agenția Servicii Publice, prin emiterea ordinului nr.8sc din 23 ianuarie 2018, întemeiat a modificat data emiterii ordinului Agenției Servicii Publice nr. 37sc din 28 decembrie 2017, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare șefului adjunct al SÎT și CCA or. Criuleni, Ion Iacub, considerându-l concediat din serviciu, începând cu data 03 ianuarie 2018, după revenirea din concediul medical.

A constatat ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe cu privire la necesitatea admiterii cerințelor salariatului privind anularea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare, ținând cont de faptul că ordinele date au fost emise în strictă conformitate cu prevederile legale. Salariatul Ion Iacub a fost eliberat legitim din serviciu de către angajator, ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare - concedierea fiind legală și întemeiată și astfel, este neîntemeiată concluzia primei instanțe cu privire la restabilirea acestuia la muncă or, în speță, nu sunt aplicabile prevederile art. 89 Codul muncii.

A reținut că eliberarea salariatului s-a făcut cu respectarea prevederilor legale, iar acesta nu a fost restabilit la locul de muncă anterior deținut. La aplicarea sancțiunii disciplinare față de salariatul Ion Iacub, pîrîtul a acționat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și astfel, cerința privind compensarea prejudiciului moral în mărime de 36 222,45 de lei, fiind o cerință subsidiară celei de anulare a ordinelor contestate (care s-a stabilit că sunt legale), are soarta primelor pretenții, aceasta urmând a fi respinsă ca neîntemeiată, la caz nefiind constatată culpa angajatorului în provocarea pretinsului prejudiciu moral (prejudiciu care nici nu a fost demonstrat).

La 13 mai 2019 Ion Iacob, reprezentat de avocatul Ana Leșan, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând casarea integrală deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe în partea în care a fost anulat ordinul nr.29 din 13 decembrie 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare și ordinul nr.37 din 28 decembrie 2017, cu dispunerea restabilirii la locul de muncă precedent și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă. Casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea în care a fost respinsă cererea de chemare în judecată privind încasarea sumei de 36 222,45 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin concediere ilegală și a sumei de 8000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică cu pronunțarea unei hotărâri noi privind admiterea cerinței de încasare a sumei de 36 222,45 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 8000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit.b), c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a menționat că, decizia instanței de apel este ilegală și nu corespunde tuturor normelor de drept.

A susținut că, argumentul instanței de apel precum, că Agenția Servicii Publice a respectat termenul prevăzut la art. 209 alin.(2) Codul muncii, la emiterea ordinului din 13 decembrie 2017 prin ce recurentului i-a fost aplicat sancțiune disciplinară - mustrare, este eronat or, pe parcursul examinării cauzei de către Iacob Ion s-a invocat faptul că la emiterea ordinului din 13 decembrie 17 nu a fost respectat prevederile art. 208 alin. (2) Codul muncii, care prevede expres, că în funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu, a cărei termen nu poate depăși o lună.

Contrar prevederilor legale, instanța de apel a examinat cauza, fără a să se expune asupra argumentului invocat de către recurent - reclamant pe parcursul examinării cauzei, or conform înscrisurilor prezentate se confirmă faptul, că prin nota informativă din 08 noiembrie 2017 s-a inițiat ancheta de serviciu iar ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare mustrare a fost emis la data de 13 decembrie 2017.

A susținut că angajatorul nu a adus la cunoștință, circulara nr 03/4010 04.07.2016 salariatului Iacob Ion, fapt ce rezultă că nu îi este opozabilă acestuia, iar ordinul contestat urmează a fi anulat de către instanța de judecată.

A menționat că abaterea disciplinară care se invocă de către pârît-intimat a avut loc pînă la data de 31 octombrie 2017, perioadă supusă odată controlului. Or, prin nota informativă din 08 noiembrie 2017 s-a dispus inițierea anchetei de serviciu pentru luna octombrie 2017 în vederea verificării procesului de examinare pentru obținerea permiselor de conducere.

Totodată, fiind verificată aceeași perioadă - octombrie 2017, pentru aceeași perioadă, la o distanță de 15 zile sunt aplicate două sancțiuni diferite, or ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare mustrare a fost emis la data de 13 decembrie 2017, iar ordinul de aplicare sancțiunii disciplinare concediere a fost emis la data de 28 decembrie 2017.

Iacob Ion, după emiterea ordinului nr. 29sc din 13 decembrie 2017, prin care a fost sancționat cu mustrare pentru iresponsabilitate în procesul de examinare nu a comis careva încălcări, iar la emiterea ordinului din 28

decembrie 2017 care ulterior a fost modificat cu data de 03 ianuarie 2018, au servit lunile anterioare datei aplicării sancțiunii disciplinare mustrare și anume septembrie 2017 - octombrie 2017. Or, din sintagma încălcare repetată prevăzută în art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, rezultă că încălcarea disciplinei de muncă trebuie să fie comisă repetat după aplicarea sancțiunii disciplinare pentru o altă abatere disciplinară comisă anterior pe parcursul anului.

Respectiv, recurentul – reclamant, Iacub Ion, pentru perioada septembrie - octombrie a fost supus la 3 verificări, iar pentru încălcările depistate acesta a fost sancționat cu mustrare, iar după această sancționare, nu a mai comis careva încălcări or, la emiterea ordinului din 28 decembrie 2017 care anterior a fost modificat cu data de 03 ianuarie 2018 au servit acțiunile anterioare de la data aplicării sancțiunii disciplinare mustrare, care de altfel erau cunoscute de la început, fiind rezultate din același control pentru perioada septembrie - octombrie 2017.

Astfel, este de menționat, că ordinul de concediere a fost emis cu depășirea termenului de efectuare a anchetei de serviciu. Or, conform art. 208 alin. (2) din Codul muncii, care statuează că în funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și anchetă de serviciu, a cărei durată nu poate depăși o lună. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările care le consideră necesare. Așadar, pornind de la premisa că, scopul efectuării anchetei de serviciu este de a proteja salariatul în fața poziției dominante a angajatorului, consideră că depășirea termenului legal de desfășurare a anchetei de serviciu urmează a fi interpretată exclusiv în folosul salariatului, astfel încât, odată cu încălcarea termenului restrictiv de o lună prestabilit de art. 208 alin. (2) din Codul muncii, intervine uno icto stingerea elementului de sancționare disciplinară a salariatului. Astfel, ancheta de serviciu a fost inițiată prin nota de serviciu nr. 08/223 din 23.11.2017 depusă de către șeful direcției securitate și s-a finalizat prin încheierea cu privire rezultatele examinării circumstanțelor de executare, aprobată de către directorul general al IP Agenția cii Publice la 26 decembrie 2017. Astfel, nu poate fi reținut argumentul instanței de apel, precum că la emiterea de către Agenția Servicii Publice a ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, a fost respectat prevederile art. 208 alin. (2) Codul muncii, or ancheta de serviciu a fost inițiată la data de 23 noiembrie 2017 ordinul a fost emis la data de 26 decembrie 2017, ulterior modificat cu data de 03 ianuarie 2018.

A susținut că instanța de apel, a ignorat argumentele/motivația recurentului Iacub Ion, cu referire la unele aspecte ale litigiului în cauză, examinând pricina exclusiv reieșind din argumentele declarative ale intimatului Agenția Servicii Publice, încălcând astfel principiului contradictorialității, lipsindu-l pe Iacub Ion, de dreptul său fundamental de a cunoaște, motivele pentru care, instanța de apel a considerat argumentele/motivația acestuia, ca fiind neîntemeiate și respectiv pasibilă de respingere.

Respectiv, instanța de apel, contrar normelor de drept procedural a examinat pricina fără a se expune asupra tuturor circumstanțelor/probelor din

dosar, fără să-și motiveze concluziile sale, în privința soluțiilor administrate cauzei, fără să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care necesită un răspuns explicit și separat/special în hotărâre, examinând astfel litigiul insuficient ce prejudiciază actul de justiție.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 09 aprilie 2019 (f.d. 220, vol.II). Astfel, recursul declarat de Ion Iacub, reprezentat de avocatul Ana Leșan, la 13 mai 2019, se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 01 iulie 2019, de către Agenția Servicii Publice a fost depusă referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Ion Iacub, reprezentat de avocatul Ana Leșan, ca fiind inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Iacub, reprezentat de avocatul Ana Leșan, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Iacob, reprezentat de avocatul Ana Leșan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția

instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ion Iacob, reprezentat de avocatul Ana Leșan.

În conformitate cu art. 270, 433 lit.a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Iacob, reprezentat de avocatul Ana Leșan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Victor Burduh